

[Bjørn Poulsen]

til landbruget. Jeg synes, det er positivt, at man fra regeringens side siger, at det vil man ikke i fremtiden.

Man kan ikke klare de problemer, der er i dansk landbrug, med generelle løsninger. Jeg synes, det er en hån mod de hårdtarbejdende landmænd, der i dag er i knibe, at tilbuddet til dem i meget høj grad består i en lettelse af jord- og formueskatterne, for det er ikke det område, der er deres problem. Jeg er overbevist om, at der er mange af dem, der ville være lykkelige, hvis de snart kunne få lov at betale formueskat; det er faktisk den situation, de sidder i.

Derfor synes jeg ærlig talt ikke, at de forslag, der er lagt frem, er nogen stor trøst for den landmand, der i dag sidder meget tæt på afgrunden. Det eneste, man kunne ønske sig, var, at de var så tykke, at de kunne bruges som hovedpude, så var der da lidt trøst i dem.

Tang Sørensen (FP):

Landbrugets situation i dag er faktisk at sammenligne med en forslæbt mand, der slæber af sted med en byrde, han ikke mere er i stand til at bære. I stedet for at lette ham for nogle af byrderne tilbyder man ham et par krykker i håb om, at han kan fortsætte lidt endnu. Det er faktisk landbrugets situation i en nøddeskal i dag.

Jeg vil starte mit indlæg med at rose landbrugsministeren ved at give ham en kompliment. Landbrugsministeren har nemlig forstået at skabe splid inden for landbrugets egne rækker. Af de udtalelser, der har været i dagspressen de sidste otte dage, fremgår det, at Chr. Sørensen fra husmændene ønsker, at man skal gå i én retning, hr. Espby Sørensen fra slagterierne i en anden retning, hr. Thomas Jørgensen fra mejerierne i en tredje retning, og hr. H. Roar Kjeldsen ved efterhånden ikke, hvilken retning man skal gå i. Det er det, landbrugsministeren har opnået med sine forhandlinger med landbrugets organisationer det sidste halvandet år, og det er en situation, som for de politiske partier her i folketinget er dybt beklagelig.

Derfor er det glædeligt, at der er seks ikke-socialistiske partier, der nu finder tiden inde til, at man her i folketinget fører en debat vedrørende landbrugets forhold. Vi må konstatere, at vi her i folketinget det sidste

halvandet år ikke har ført en landbrugsdebat. Der har været nogle ganske få optræk til det – f.eks. Gustav Wied-rapporten, der beskrev, hvordan finansieringsforholdene skulle være – men en egentlig landbrugsdebat, hvor man går i dybden med problemerne i dansk landbrug, har vi ikke fået lov at føre i folketinget, før initiativet fra de seks ikke-socialistiske partier forelå her inden for den sidste måneds tid.

Landbrugsministeren var meget kraftigt inde på, at de prisforhandlinger, der i øjeblikket finder sted i EF, måske kunne være medvirkende til, at landbrugets problemer næsten ville være løst. Det er en holdning, der ikke er særlig realistisk. For det første må vi nok erkende, at de prisforhandlinger, der i øjeblikket føres i EF, resulterer i prisforhøjelser på et sted mellem 9 og 10 pct. Men vi skal jo huske på, at i samme øjeblik vi får disse prisforhøjelser på vores landbrugsprodukter, fastsat af EF, har vi også et hjemligt omkostningsniveau, der stiger med mindst 10 pct., hvis ikke det stiger med mere. Derfor er det at stikke blå i øjnene på befolkningen at foregøgle den, at de prisforhandlinger, der nu finder sted i EF, vil løse landbrugets problemer. De vil ikke løse landbrugets problemer, men de vil selvfølgelig hjælpe en lille smule, hvad der også er meget rimeligt.

Det er nødvendigt for os, at vi får taget fat på de egentlige problemer inden for landbrugserhvervet. Når landbrugsministeren har den frimodighed at fortælle folketinget, at jordskatterne ikke er noget problem for landbrugserhvervet, fordi en meget stor del af disse jordskatter tilbageføres til erhvervet igen for at lette den animalske produktion, er det jo en sandhed med modifikationer. Hvis vi ser på jordskatterne her i 1982, viser tallene ganske klart og tydeligt, at efter at man har tilbageført omkring 120 mill. kr., er der stadig væk en restskat, som landbruget må betale, på over en halv milliard danske kroner, og derfor vil det være en lempelse for landbrugserhvervet, hvis man fik fjernet jordskatterne.

Det er klart, at der er nogle landmænd, der har større fordel af en fjernelse af jordskatterne end andre, men generelt set vil det lette landbrugserhvervet for en skattebyrde på ca. ½ mia kr. på årsbasis.